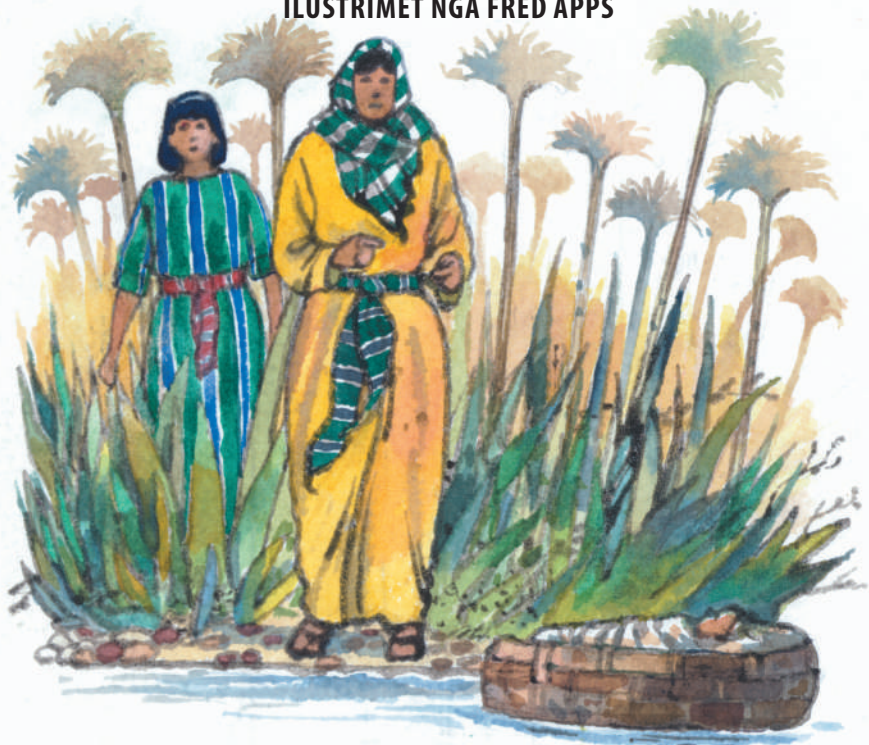

MIRIAM

SEKRETI I MOTRËS SË MADHE

TREGUAR NGA CARINE MACKENZIE

ILUSTRIMET NGA FRED APPS

© Carine Mackenzie, 1997

ISBN: 78-1-85792-098-7

Reprinted 2000, 2002, 2004, 2007, 2009, 2014

Published by Christian Focus Publications, Geanies House,
Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1 TW, Scotland, U.K.

www.christianfocus.com

Përkthyer në gjuhën shqipe nga MISIONI I MUNDSHËM

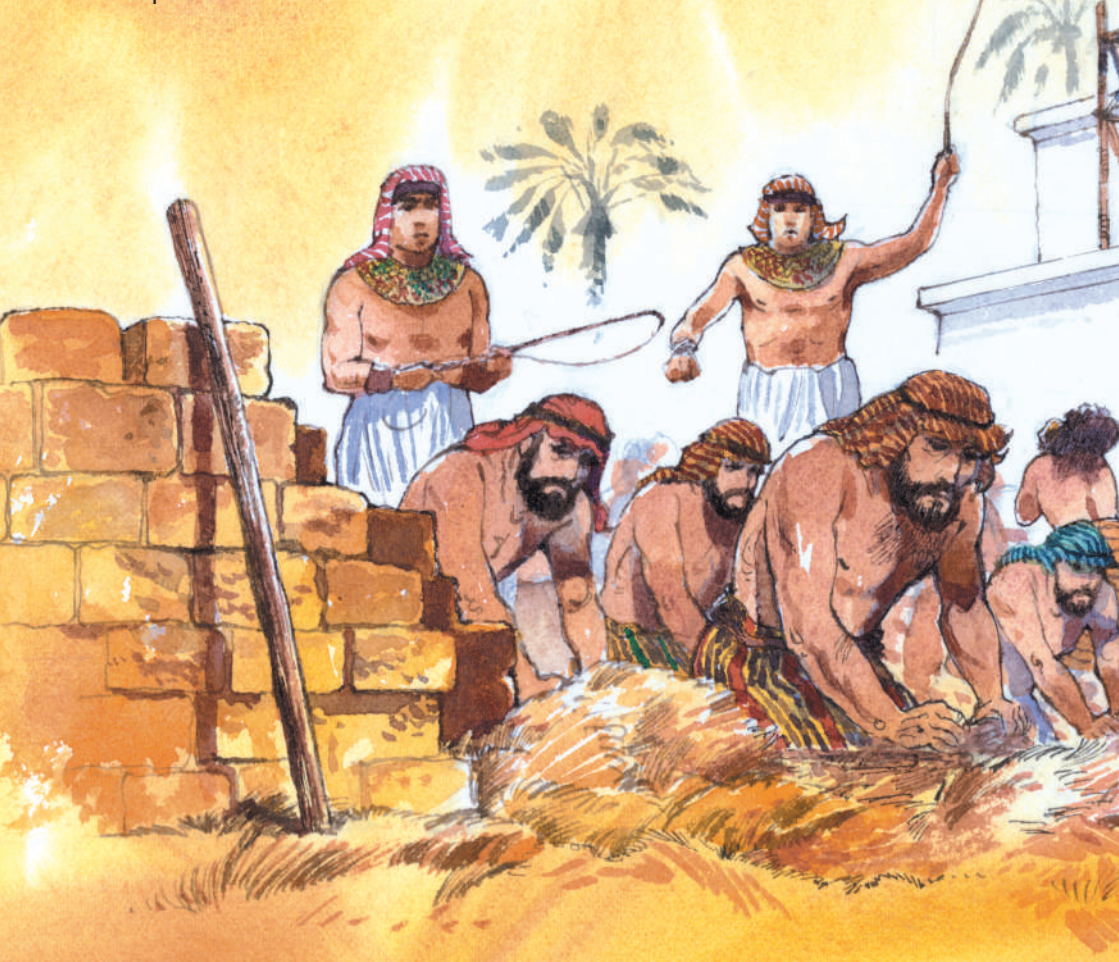
Botim i ripunuar nga ZGG-ALBANIA, 2019

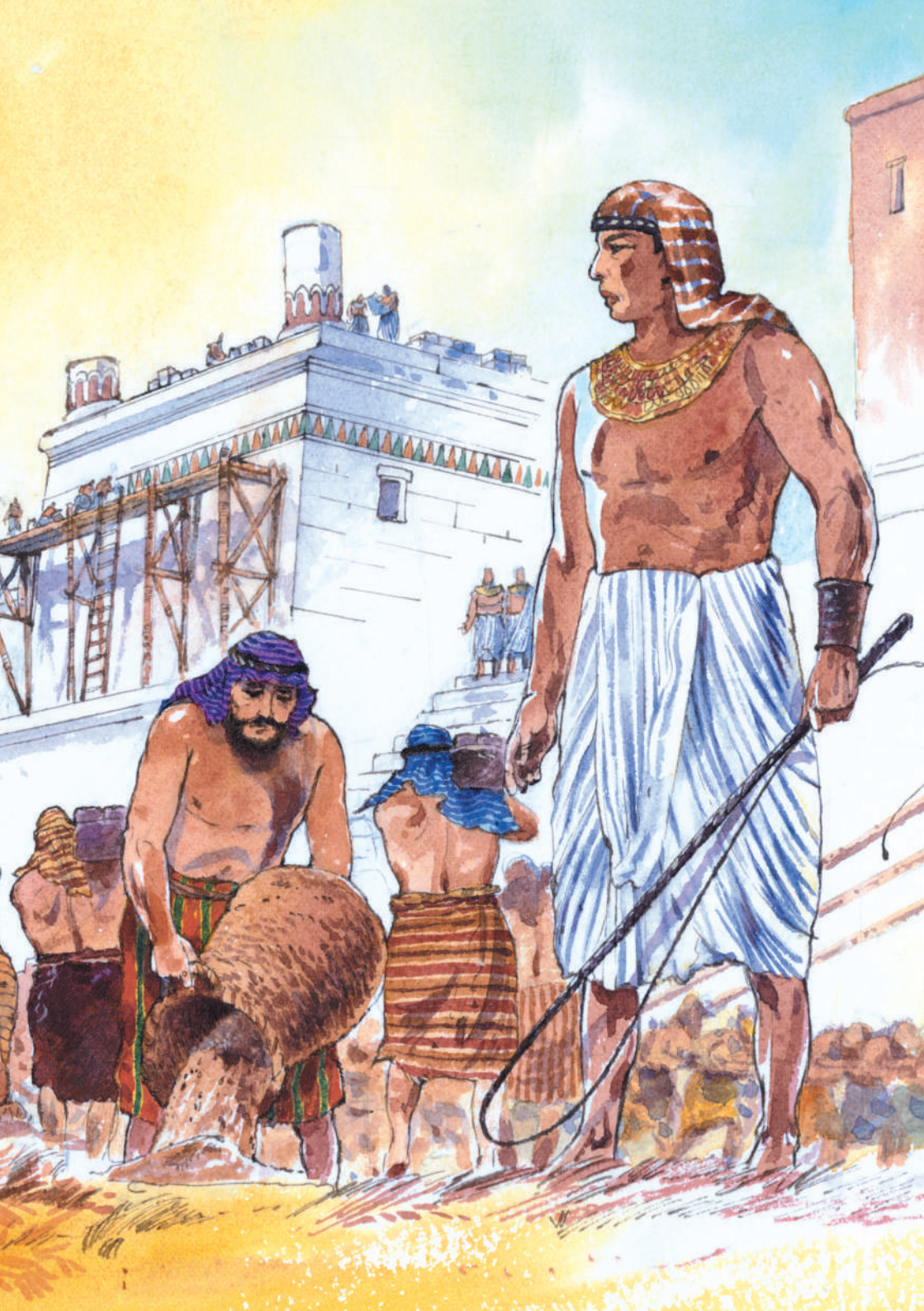
Redaktuar nga: Mirela Zefi, Erion Ramaj

Koordinatorë: Willemien van Schothorst

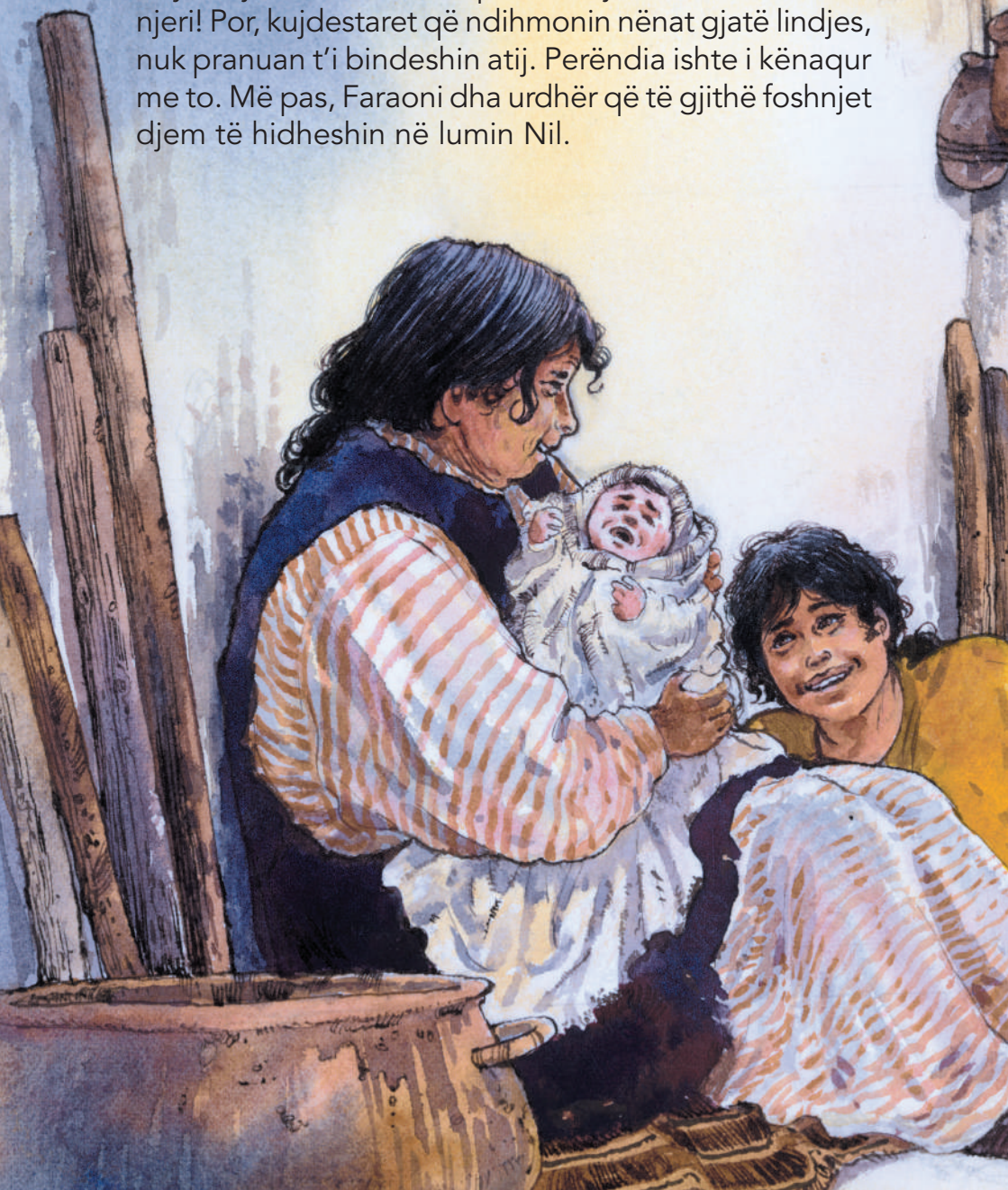
Miriami dhe vëllai i saj i vogël Aroni, jetonin në tokën e Egjiptit së bashku me prindërit. Familja e tyre, ashtu si gjithë familjet e tjera, kishte ardhur në Egjipt para shumë vitesh, në kohën që Jozefi ishte kryeministër. Në atë kohë, Faraoni i trajtonte mirë hebrenjtë, por pas vdekjes së Jozefit, një tjetër u bë faraon. Ai kishte frikë nga hebrenjtë dhe vendosi t'i trajtonte keq ata. Ai i ktheu të gjithë në skllëvër.

Babai i Miriamit, ishte një nga skllëvërit që bënë tulla për Faraonin, punë kjo tepër e rëndë nën diellin përvëlues.

Edhe nënat hebreje po kalonin një periudhë të vështirë në Egjipt. Faraoni kishte urdhëruar që gjithë foshnjët e tyre djem të vriteshin që në lindje. Sa mizor ishte ai njeri! Por, kujdestaret që ndihmonin nënat gjatë lindjes, nuk pranuan t'i bindeshin atij. Perëndia ishte i kënaqur me to. Më pas, Faraoni dha urdhër që të gjithë foshnjët djem të hidheshin në lumin Nil.

Sa ankth dhe trishtim duhet të kenë ndjerë gratë hebreje. Populli hebre ka bërë një jetë të vështirë. Fëmijëria e Miriamit nuk ishte shumë e lumtur. Por, familja e kishte një ngushëllim. Ata e donin dhe i shërbenin Perëndisë dhe e dinin se Ai kujdesej për ta.

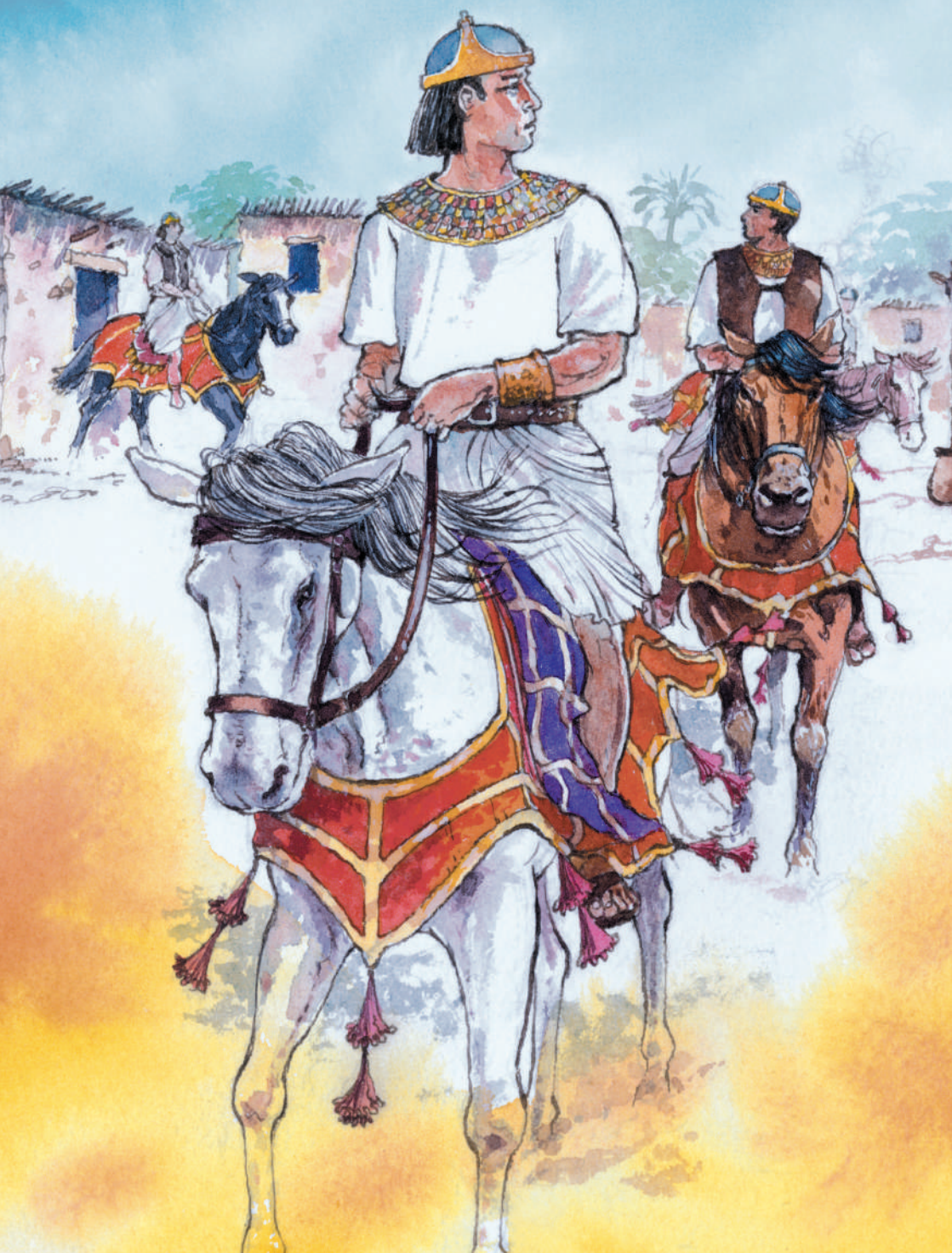

Prindërve të Miriamit u lindi një djalë, i cili ishte vëllai i vogël i Miriamit dhe Aronit.

Kjo foshnje solli gëzim të madh në shtëpinë e tyre, por në të njëjtën kohë ata ishin shumë të shqetësuar. A do ta gjenin ushtarët e Faraonit foshnjen e tyre? Lindja e vogëlushit duhet të mbahej sekret, ndryshe ai do të ishte në rrezik të madh.

Në fillim, foshnjën e porsalindur e fshehën në shtëpi. Miriami ndihmonte nënën duke u përkujdesur për vëllanë e vogël. Ai ishte i urtë, por kur u bë tre muajsh, gjendja u vështirësua. Bebi filloi të qante më shumë. Ai flinte më pak gjatë ditës. Miriami, nëna edhe babai shpresonin dhe luteshin që ushtarët egjiptianë të mos e gjenin foshnjën.

Nënës së Miriamit i lindi një ide.

Ajo bëri një kanistër me thupra xunkthi dhe më pas e veshi me bitum që të mos depërtonte uji. Pastaj e mori foshnjën dhe e vendosi brenda në të. Djepin e la mes kallamishteve në ujërat e lumit Nil, nga ku ai filloi të lundronte me lehtësi. Miriami e ndiqte me sy nga larg, për t'u siguruar se nuk kishte asnjë rrezik.

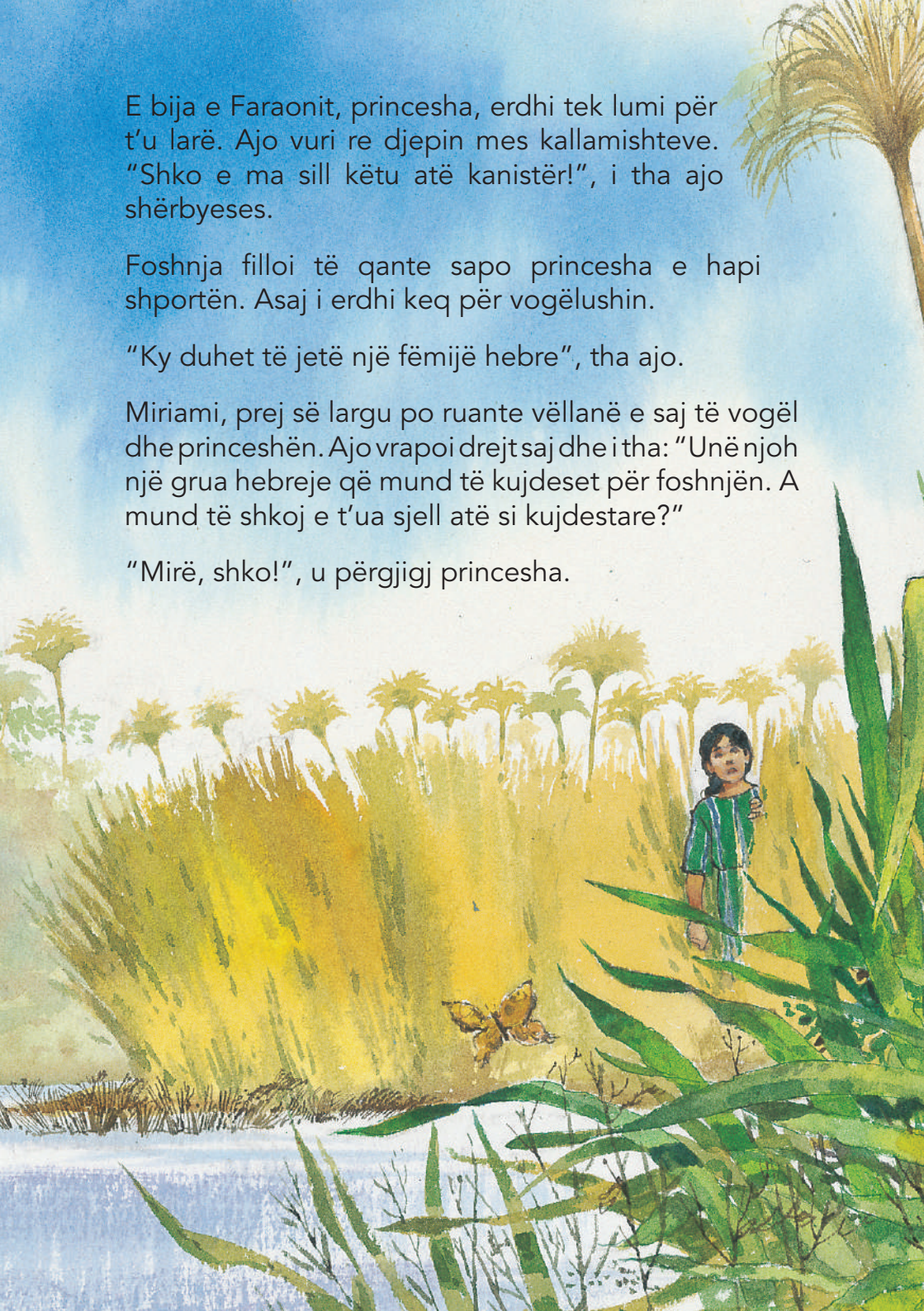
E bija e Faraonit, princesha, erdhi tek lumi për t'u larë. Ajo vuri re djepin mes kallamishteve. "Shko e ma sill këtu atë kanistër!", i tha ajo shërbyeses.

Foshnja filloi të qante sapo princesha e hapi shportën. Asaj i erdhi keq për vogëlushin.

"Ky duhet të jetë një fëmijë hebre", tha ajo.

Miriami, prej së largu po ruante vëllanë e saj të vogël dhe princeshën. Ajo vrapoi drejt saj dhe i tha: "Unë njoh një grua hebreje që mund të kujdeset për foshnjën. A mund të shkoj e t'ua sjell atë si kujdestare?"

"Mirë, shko!", u përgjigj princesha.

Menjëherë, Miriami vrapoi të sillte nënën e saj. Kështu vëllai i vogël arriti të shpëtonte si pasojë e planit të saj të ndritur. Perëndia po kujdesej për këtë familje.

E bija e Faraonit e birësoi vogëlushin. Ajo e quajti atë Moisi, që do të thotë "i nxjerrë jashtë", sepse ajo e nxori atë nga uji.

Moisiu i vogël qëndroi me prindërit, me Miriamin dhe me Aronin deri sa u rrit. Prindërit i kishin folur atij rreth Perëndisë Zot. Më pas, ai shkoi të jetonte me princeshën në pallatin mbretëror.

Miriami dhe e gjithë familja e ndjenë shumë mungesën e tij.

Perëndia kishte një plan të veçantë për Moisiun. Kur u rrit, ai udhëhoqi popullin e tij duke e shpëtuar atë nga skllavëria e Egjiptit. Faraoni nuk donte t'i linte të iknin. Atij i duheshin ata punëtorë të fuqishëm.

Plani i Perëndisë ishte, që populli hebre të shkonte në tokën që Ai u kishte premtuar.

Miriami, së bashku me Aronin dhe popullin e tyre ndoqën Moisiun. Gjatë këtij udhëtimi, ata u ndeshën me shumë të papritura.

Perëndia u kujdes për Moisiun, Miriamin dhe popullin hebre duke i drejtuar ata. Ushtarët egjiptianë i ndoqën pas deri tek Deti i Kuq. Si do të mund të kalonin vallë në anën tjetër të detit? Perëndia i tha Moisiut që të shtrinte dorën mbi Detin e Kuq. Uji i detit u nda në dy pjesë dhe njerëzit mundën të ecnin përmes tij. Çfarë mrekullie!

Kur njerëzit panë fuqinë e madhe të Perëndisë, ata i besuan Atij.

Egjiptianët që po ndiqnin hebrenjtë, u mbuluan nga ujërat e detit në çastin kur ato u rikthyen me furi. Ata u mbytën të gjithë.

Miriami i këndoi një këngë lavdërimi Perëndisë, për ta falenderuar që ndihmoi njerëzit e Tij të largoheshin nga Egjipti si dhe të kalonin përmes Detit të Kuq. Ajo mori dajren në duar dhe kërceu me gëzim e ndjekur edhe nga gratë e tjera.

Pastaj, Miriami këndoi këtë këngë:

*Këndojini Zotit
Sepse i madh është Ai.
Kalin dhe kalorësin
Në det i flaku Ai.*

Moisiu, Aroni, Miriami dhe i gjithë populli, udhëtuan nëpër shkretëtirë. Perëndia i ndihmoi ata në shumë mënyra të mrekullueshme.

Kur arritën në Mara, ata nuk mund të pinin ujë, sepse uji ishte i hidhur. Njerëzit filluan t'i ankoreshin Moisiut.

Moisiu iu drejtua Perëndisë për ndihmë me lutje. Perëndia i tregoi atij një shkop dhe i tha që ta hidhte në ujë. Moisiu e hodhi dhe uji u bë i pijshëm.

Perëndia siguroi mrekullisht ushqim për të gjithë njerëzit kur ata po udhëtonin nëpër shkretëtirë. Çdo mëngjes, toka mbulohej me një ushqim të veçantë të quajtur mana. Kjo ishte një farë e vogël, e bardhë, e cila mund të piquej e të bëhej bukë e shijshme. Gjithsecili duhej të mbledhte aq sa t'i nevojitej për nevojat ditore.

Mana u jepej atyre çdo ditë, përveç ditës së shtunë.
Për atë ditë, mana duhet të mblidhej një ditë para.

Miriami piqte ëmbëlsira dhe bukë me këto fara. Çfarë
dhurate e mrekullueshme nga Perëndia!

Miriami dhe Aroni filluan të kritikonin vëllanë e tyre, Moisiun. Ata ankoheshin se gruaja e tij ishte e huaj, por në të vërtetë ata kishin xhelozë ndaj Moisiut. "A ka folur Zoti vetëm nëpërmjet Moisiut?", pyesnin ata njëri-tjetrin. "A nuk ka folur Ai edhe nëpërmjet nesh?"

Perëndia i dëgjoi ata tek ankoheshin dhe u zemërua.

Moisiu ishte një njeri shumë i përlur. Perëndia i kërkoi Moisiut, Aronit dhe Miriamit të dilnin nga tenda e veçantë ku po qëndronin. Ajo quhej Tenda e Mbledhjes. Pastaj, Perëndia zbriti në formën e një shtëllunge reje dhe qëndroi në hyrje të tendës. Ai thirri Aronin dhe Miriamin dhe ata dolën përpara. "Më dëgjoni!" tha Perëndia. "Zakonisht, Unë u flas profetëve të mi në vizione dhe ëndrra, por nuk veproj kështu me Moisiun. Unë mendoj që ai është aq besnik, saqë mund të flas me të ballë për ballë. A nuk kishit frikë ju të flisnit kundër Moisiut?"

Perëndia i braktisi ata. Trupi i Miriamit u bë i bardhë si bora. Ajo kishte sëmundjen e tmerrshme të lebrës. Kur Aroni pa Miriamin, ai iu drejtua Moisiut dhe i kërkoi t'i falte ata.

Atëherë Moisiu thirri: "O Perëndi, të lutem, shëroje atë!" Perëndia iu përgjigj Moisiut: "Largoje Miriamin nga kampi për shtatë ditë dhe më pas ajo mund të kthehet sërish."

E gjithë turma e njerëzve qëndroi në atë vend për shtatë ditë, derisa Miriami u kthye e shëruar.

Ata vazhduan udhëtimin në drejtim të tokës së premtuar, por ajo vdiq para se ata të arrinin në tokën e Kanaanit. Miriamin e varrosën në Kadesh.

Miriami besonte tek Perëndia dhe Ai e ndihmoi atë në shumë situata të vështira. Edhe ne duhet të besojmë në Perëndinë gjithashtu dhe t'i bindemi Atij gjithmonë.

Miriami e lavdëroi Perëndinë për mirësinë e Tij ndaj saj dhe popullit të saj. Mirësia e Zotit duhet të na nxitë ne që t'a lavdërojmë Atë.

Miriami mëkatoi kundër vëllait të saj Moisiut dhe mëkati i saj u ndëshkua, por më vonë, u fal. Edhe mëkati ynë meriton të ndëshkohet gjithashtu. Zoti Jezus Krisht, na thotë që t'ia rrëfejme mëkatet tona Atij dhe Ai do të na i falë. Ai mund të na falë, sepse Ai e mori ndëshkimin mbi veten e Tij.

